

Siionin virsi 237 ehdotus

1. Kuin lin-tu len-tä - en myös ai - ka ih-mi - sen päi -
väs - tä toi - seen lii - tää, päin i - äi - syyt-tä kii - tää, vaan
mi - nä syn - tei - ne - ni jäh - me - tyn pai - koil - le - ni.

**1. Kuin lintu lentäen
myös aika ihmisen**
päivästä toiseen liittää,
päin iäisyyttä kiittää,
vaan minä synteineni
jähmetyn paikoilleni.

**2. Nyt jälleen huomaan sen
ja myönnän häveten:**
keralla päivieni
saa valtaa kylmyyteni.
Käy yötä kohti tieni,
vaan parannus on pieni.

**3. Nyt, Jeesus, tunnustan,
syntini painavan.**
Katsellen haavojasi,
muistaen kokemasi,
anteeksi pyytämässä
taas kerran olen tässä.

**4. Armosi meri on
avara, rannaton.**
Päiväni virheet heitä
sen syvyyksiin, ja peitä
yön tullen rauhallasi.
Suo lepo lapsenasi.

Johan Kahl
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. M. Nuorva